

Напразно, уви! — Невъзпламналъ угасна
великиятъ мигъ на великото чудо,
новъ суетенъ стремъ изъ тълпата ме тласна,
мечтата смѣни безпощадна пробуда
и ропотъ и смѣхъ въ тишината нахлуха . . .
„Пиянъ е, безуменъ е!“ нѣкой прошушна . . .
Азъ станахъ. — Небето бѣ празно и глухо.
Азъ плачехъ. — Тълпата бѣ леднобездушна.